

عنوان مقاله:

کاربرد آلودگی هوا و صدا در برنامه ریزی توسعه مناطق شهری مطالعه موردی - شهر تهران

محل انتشار:

دهمین همایش مدیریت آلودگی هوا و صدا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

الهام کریمی - دانشجوی دکتری رشته علوم و مهندسی محیط زیست، دانشگاه منابع طبیعی و علوم دریایی نور، کارشناس صوت شرکت کنترل کیفیت هوا

مهدی غلامعلی فرد - استادیار گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

به دلیل تمرکز امکانات مختلف آموزشی، اقتصادی و تفریحی در شهر تهران و روند رو به افزایش مهاجرت، این شهر همواره با مشکل ساخت و ساز بی رویه و خارج از اصول و قواعد شهرسازی مواجه بوده است. در شهر تهران که آلودگی هوا و صدا، جمع آوری فاضلاب شهری و دفن زباله از معضلات اصلی شهروندان است، برنامه ریزی برای توسعه شهری با توجه به فاکتورهای زیست محیطی امری ضروری و اجتناب ناپذیر است. بنابراین به کارگیری مدل های پیش بینی کاربری اراضی برای استفاده پایدار از زمین امری ضروری است. مطالعه حاضر با هدف مدل سازی تغییرات مناطق شهری در ۲۰ سال گذشته (۲۰۰۲ تا ۲۰۲۱) و پیش بینی توسعه کاربری مسکونی تا سال ۲۰۳۰ با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی و زنجیره مارکف در محیط مدل ساز تغییرات اراضی (LCM) در شهر تهران با ۳ زیر مدل و ۹ متغیر انجام شده است. نتایج نشان داد که در طول دوره مورد مطالعه، مناطق شهری ۶۸/۲۱٪ معادل ۲۱۲۱۵ هکتار توسعه یافته است که بخش اعظم آن به سمت جنوب غربی و غرب تهران بوده است. مدل LCM توانست با ضریب اطمینان ۷۰ درصد تغییرات را به درستی پیش بینی نماید. به طوری که در ۱۰ سال آینده میزان توسعه مناطق شهری ۱۲۵۴۲ هکتار پیش بینی شده است. جهت باد غالب، موقعیت صنایع و نیروگاه ها، پدیده گرد و غبار در حاشیه شهر، زبری سطوح، بلند مرتبه سازی، ایجاد جزیره حرارتی و همچنین فاصله مناسب از معابر (رعایت حریم) از فاکتورهای تاثیر گذار در بحث آلودگی هوا و صدا هستند که در برنامه ریزی و مدیریت شهری برای توسعه های آتی دارای اهمیت بسیار بالایی می باشند.

کلمات کلیدی:

پیش بینی توسعه مناطق شهری، شبکه عصبی، مارکف، تهران، آلودگی هوا و صدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1638132>

